

Викладач університету Фріденсау Андреас Бохманн: “Чоловіки та жінки повинні співпрацювати в проголошенні Євангелії, наглядаючи за Божим стадом”

Він народився в Німеччині, виріс у Берліні. Навчався на пастора в Англії та Сполучених Штатах. Наразі викладає в університеті Фріденсау та працює у спільноті неподалік Магдебурга в Німеччині.

Розкажіть про Ваше життя.

Воно, ймовірно, дуже схоже на Ваше. Різниця, головним чином, у деяких культурних відмінностях та кліматі. Перш за все, я викладаю та займаюся дослідництвом. Я – професор, консультирую пасторів та піклуюся про них. Що стосується дозвілля... Насправді, маю не так вже й багато часу. Однак, мені подобається слухати музику різноманітних стилів.

Чому обрали саме цей напрямок діяльності?

Це насправді цікаво. Як пастор, я отримав підготовку в галузі клінічної пастирської освіти в лікарні, в США. Тож, президент моєї конференції дізнався про це й подумав: “О, клінічна освіта, це звучить як – лікарняна!”. Мене запросили на роботу в адвентистську лікарню Вальдфріда. Там я дуже швидко зрозумів, що бути просто чуйним і добрим недостатньо. Якщо працюєш з людьми, котрі дуже хворі і помирають, потрібно робити щось більше. Тому я все більше й більше схилився до консультивання.

Як поєднувати науку з вірою в Бога? Адже Ви знаєте, що в науці не прийнято бути віруючим.

У сфері соціальних наук справи не зовсім такі, як у деяких природничих науках, де доводиться вести багато запеклих дебатів.

Думаю, сенс життя, якщо його пропустити через релігійну віру, через духовність – це те, що більшість соціологів у наші дні насправді цінують. Я не бачу в цьому великої проблеми, бо моя підготовка полягала у загальному консультуванні і в наданні консультацій пасторам у християнському університеті. Можливо тому мені не довелося вести значної полеміки з цього приводу. Наприклад, у своїй галузі сімейного консультування можу показати вам результати численних досліджень, котрі демонструють дуже позитивний вплив віри на всі сфери життя. Тому я кажу своїм студентам, що було б великою помилкою ухилятися від віри та духовності, проходячи сімейне консультування. Віра й духовність мають дуже важливий вплив на сімейне життя. І я кажу про це не як філолог. Звичайно, я міг би стверджувати про це як філолог, проте натомість кажу про це як соціолог. У мене, дійсно, немає такого протистояння.

Чи Вам доводилося коли-небудь захищати принципи віри перед вченими?

Гадаю, ні. Хоча мені доводилося багато разів протистояти ідеї, популярній у ЗМІ, що християни не можуть бути насправді щасливими, що вони не отримують насолоди від життя. Ви знаєте, християни, в основному – “неправильні” люди, з сильною вірою, сильною духовністю. Тому вони можуть насолоджуватися життям набагато більше, ніж решта.

Які є факультети та умови навчання в університеті Фріденсау; що в ньому особливого?

Особливою в Фріденсау є його територія. Він являє собою дуже гарний кампус посеред лісу на краю світу. Деяким студентам це не подобається, бо вони хочуть жити на повну, веселитися.

Треба їхати машиною або автобусом, щоб знайти для цього відповідні місця. Але у самому кампусі є велика спільнота, яка робить його дуже особливим, об'єднуючи людей до спільної праці. Стосовно викладацької роботи, там хороше обладнання, нові класи з достатньо новітніми технологіями. Ці можливості колись створила людина, котра відповідає за фінанси і любила сучасні технології. Ця людина подбала, щоб всі аудиторії були добре обладнані. Це добре. Приємно мати хороше обладнання, але головне – спільнота, яка робить все разом: як студенти, так і викладачі.

Чи існує можливість для українських студентів навчатися у Фріденсау, і якщо так, то як туди потрапити?

Очевидно, це можливо, оскільки в нас є кілька студентів із України. Не можу сказати вам, як їх звать, тому що сам дуже погано запам'ятовую імена. Проте, на даний момент знаю одного. Все доволі реально. Так само, як і будь-хто інший, ви подаєте документи та висилаєте письмову роботу, а також вносите кошти за навчання. У вас повинен бути фінансовий план, щоб не повелося надто важко. Ви також можете працювати і , навчаючись, заробляти гроші. Якщо хочете. Є гранти та стипендії, але не слід покладати на них всю надію, бо колегія університету ретельно розглядає, кому їх надавати. Мене дуже дивує, як люди можуть приїжджати сюди здалеку та справлятися з фінансовими питаннями. Мені відомо, що українці мають гарні стосунки між собою, допомагають один одному.

У чому перевага адвентистської освіти?

Ваше питання передбачає, що я бачу перевагу адвентистської освіти. Звісно, вона є, але це не так очевидно. Я дотримуюсь думки, що добре також мати досвід у інших формах освіти. Насправді, не вважаю, що адвентистська освіта є необхідністю, чи – що треба навчатися в межах адвентистської системи від дитячого садочку аж до університету. Важливо мати можливість обирати. Добре мати таку можливість, бо така форма освіти формує вашу духовність і розкриває вам, що насправді означає –

бути адвентистом. Але я не вважаю адвентистську освіту першочерговим засобом захисту наших дорогих студентів. Молодь необхідно захищати. Для мене це, скоріш, засіб, котрий ми, адвентисти, маємо і який можемо запропонувати цьому світу. Тому я особливо радий, що в наш університет вступають на навчання студенти-неадвентисти. У нас є інші християни і люди, котрі ніяк не пов'язані з жодною вірою. Найбільш цінується те, що ми пропонуємо їм щось хороше, тим самим доводячи їм, що християнство є дієвим. Показуємо це на практиці та вчимо їх реалістичного способу життя. Все це я вважаю великою цінністю та перевагою.

У чому секрет Вашого успіху і чи можете поділитися секретом, який допомагає молоді зростати, маючи бажання служити?

Є одне слово, яке відразу спадає мені на думку, і це – ціна. Звичайно, я вважаю, що навчання – важка праця. Решта – вчитися більше і старанніше. Однак, як теолог, вважаю, ми не можемо насправді недооцінювати те, що Божа доброта робить у житті людей. Я зміг вирости тим, ким я зараз є, і це – Божа милість. Наприклад, я виріс без батька, і завжди розмірковував над питанням, як зможуть із цим жити мої діти. Бо я ніколи не мав зразка для наслідування у ролі батька. Я мусив бути батьком, але я не був досить хорошим батьком для них. І все ж, по милості Божій, всі вони мають тверду основу в житті, здобули професії та вірять у Христа. Думаю, це чудово. Тож, в основному, знати, що вас люблять, вас приймають, що Бог з вами – це те, що допомагає у важкі часи так само, як і в хороші. Так само важливо отримати правильне уявлення про те, ким ви є, хто такий Бог, що Він повсякчас з вами, та з Його ласки ви, насамкінець, зможете подолати всі труднощі.

Що б ви сказали Ісусу, якби зустріли Його в реальному житті?

Час від часу відповідь буде змінюватись, залежно від того, що саме мене турбуватиме на той момент. Наприклад, одне з питань, яким я дуже переймаюся, і яке, до певної міри, постало сьогодні знову у зв'язку з відвідуванням одного заняття у

семінарії, звучить так: “Чому так важко щось зробити з тим, щоб чоловіків та жінок оцінювали за їхніми дарами, а не розділяли їх за статтю, коли мова йде про проголошення Євангелії? Чому не можна щось з цим зробити та як можна цьому зарадити?” Це можна вважати тим, що мене найбільше турбує, адже чоловіки та жінки повинні співпрацювати в проголошенні Євангелії, наглядаючи за Божим стадом.

Запитання – Олександр Самсонов